

Arrest

nr. 343 221 van 20 maart 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VAN DER MAELEN
Guilleminlaan 35/b 1
9500 GERAARDSBERGEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die een onbepaalde nationaliteit heeft, op 2 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 23 september 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 januari 2026 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 22 januari 2026.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. TORRES, die *loco* advocaat A. VAN DER MAELEN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2, van de Vreemdelingenwet werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de waarnemend voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

De beschikking is gemotiveerd als volgt:

“1. Verzoeker, die een onbepaalde nationaliteit heeft en aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU- lidstaat)” van 23 september 2025, genomen door de adjunct-commissaris op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker werd op 11 juli 2023 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en verkreeg er tevens verblijfsdocumenten als statushouder geldig tot 10 juli 2026 (Documenten, stuk 5, nr. 2; Landeninformatie,

stuk 6, nr. 2, Antwoord Griekse Asieldiensten). Hij verkreeg ook een Grieks reisdocument geldig tot 7 augustus 2028 (Ibid.). Verzoeker betwist dit niet.

2. In de bestreden beslissing komt vooreerst naar voor dat op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier er geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid.

3. In casu wordt vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim tegen de Duitse Bondsrepubliek e.a., gesteld dat:

- “in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel [moet] worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM”,
- “Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt”,
- “Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”.

Het Hof benadrukt in dat verband dat de voormelde tekortkomingen:

- “alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen [...] wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens [van] de zaak”;
- “Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid”;
- “Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”.

Het Hof stelt nog dat een bepaalde omstandigheid in de andere lidstaat “alleen dan [kan] leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie”.

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juni 2024, in de zaak C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, deze zienswijze in herinnering gebracht (overwegingen 49-54).

4. Beide partijen leggen landeninformatie voor aangaande de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, in het bijzonder AIDA/ECRE-rapport van juni 2024, RSA/PRO ASYL-rapport van maart 2025, het Feitenonderzoek van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024 en de Communication van de Europese Commissie van april 2025, overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland, aangevuld met andere bronnen aangereikt door de partijen zoals informatie van UNHCR, het AIDA/ECRE-rapport van september 2025 en de NANSEN Note 2025-3, is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

5. Verzoeker slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen.

Hij betwist weliswaar in zijn verzoekschrift op algemene wijze de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen en deze te herhalen, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de bestreden beslissing.

6. Verzoeker herhaalt dat hij lijdt aan depressie, chronische migraine en chronische sinusitis, met uitstralende hoofd- en nekpijnen, met concentratieproblemen tot gevolg. Hij verwijst naar de attesten die hij eerder heeft neergelegd. Er kan echter geen abstractie gemaakt worden van de volgende pertinente motieven van de bestreden beslissing:

“• Tijdens uw aanmelding op de Dienst Vreemdelingenzaken gaf u geen melding van elementen of omstandigheden die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken (Vragenlijst “bijzondere procedure noden” DVZ, vragen 1, 2 en 3). U verklaarde wel dat u al lang aan migraine lijdt maar nergens vermeldt u dat uw migraine dringende of noodzakelijke medische zorg vereist, daar waar u wel aanhaalt dat u die dringende hulp nodig heeft voor uw knie en uw hernia (“bijkomende vragen M-status Griekenland”).”

“• U verklaart mentale problemen te hebben - u lijdt aan een depressie - (CGVS I, p. 10) en u legt in dit verband tijdens het persoonlijk onderhoud een medisch attest uit Duitsland d.d. 9 september 2024 neer. Hieruit blijkt evenwel niet dat u in het kader van de asielprocedure bijkomende steunmaatregelen nodig had of niet in staat was om verklaringen af te leggen. Het psychologisch attest somt weliswaar enkele klachten

op, waaronder slaapproblemen, concentratieproblemen en migraine. Daar waar uw advocaat in haar schrijven nog stelt dat u concentratie- en geheugenproblemen heeft, werden deze klachten niet verder uitgediept in een neurologisch onderzoek. Hoewel u ook tijdens uw tweede onderhoud aanbracht dat u bij zenuwen geheugenproblemen zou kunnen ervaren, bevestigde aan het begin van het onderhoud dat u uw zenuwen onder controle had (CGVS II, p. 2-3). Er werd u aan het einde van het persoonlijk onderhoud bovendien nog expliciet gevraagd naar een attest omtrent uw aangehaalde geheugenproblemen (CGVS II, p. 13) maar tot op heden heeft het Commissariaat-generaal hieromtrent niets mogen ontvangen. Het attest van de psycholoog d.d. 22 augustus 2025 stelt louter dat jullie werken rond geheugenproblemen, maar toont geen enkele diagnose van een arts aan in dit verband. Dat u voorts medicatie neemt voor uw depressie, alsook medicatie om te slapen (CGVS I, p. 11; CGVS II, p. 7), hetgeen u aantoont met een overzicht van de medicatie die u neemt in het centrum, staat vast. Nergens blijkt echter uit uw verklaringen dat een beweerde depressie uw deelname aan de procedure zou beïnvloeden. Bovendien blijkt uit geen enkel attest dat u neerlegt dat u effectief de diagnose van een depressie kreeg. Nergens blijkt dan ook dat u uw asielmotieven niet zou kunnen toelichten en evenmin blijkt hieruit dat u in de onmogelijkheid verkeerde om op een volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure.”

“Dat u last heeft van migraine, uw rug, uw schouder, uw knie en uw maag (CGVS I, p. 3 en p. 10-11; CGVS II, p. 5), wordt niet betwist. U staaft dit met medische attesten, medicatiebewijzen en met foto's.

Het CGVS is echter van oordeel dat uw gezondheidsprobleem niet in die mate gekarakteriseerd is dat het aan uw situatie in Griekenland een significant verhoogde graad van kwetsbaarheid verleent, en bijgevolg een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigt. Niets wijst er namelijk op dat deze pathologie een niveau van ernst zou bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn.

Zo verklaarde u dat uw medische gezondheid het noch in Griekenland, noch in België toelaat om te werken (CGVS I, p. 3 en p. 10; CGVS II, p. 5-7). U staaft dit echter niet met medische documenten. U legt louter een medisch attest uit Gaza neer waarin geadviseerd wordt om geen langdurig fysiek werk te doen (document 5 – groene map). Een Grieks medisch attest waarin staat dat u verhindert bent om te werken ontbreekt en noch in Duitsland, noch in België werd formeel geattesteerd dat u medisch niet in staat bent om te werken.

Wat betreft uw migraine:

- Hoewel u aanhaalt dat u over een Duits medisch attest beschikt waarin staat dat u met uw migraine niet kan werken (CGVS II, p. 7), blijkt dit niet uit de inhoud van dit attest. Het Duitse attest dat u neerlegt stelt louter dat u lijdt aan chronische sinusitis, chronische migraine, concentratieproblemen en slaapproblemen maar nergens staat formeel dat u hierdoor niet kan werken (document 6 en 12 – groene map).
- Verder is het nog frappant dat uw aandoening volgens uw verklaring uw dagdagelijkse leven dusdanig hypothekeert dat u niet kan werken, maar de laatste afspraak die u had met een specialist dateert van uw periode in Duitsland. Het is op basis van het verslag in Duitsland dat u in het opvangcentrum toegang hebt tot medicatie voor acute migraine. Dat geen enkele arts of zorgverlener u, ondanks uw beweerde klachten, doorverwees naar een specialist, is opmerkelijk. Er bleek geen enkel verder neurologisch onderzoek gepland (CGVS II, p. 5-7 en p. 9) en ook het medisch verslag van het opvangcentrum stelt dat u nog geen verder onderzoek heeft laten doen naar uw migraine (document 24 – groene map).
- Het 'recente' attest d.d. 17 juli 2025 van de Duitse arts kan niet zomaar in aanmerking worden genomen aangezien het louter om een herhaling gaat van uw attest van 9 september 2024 in Duitsland. U had de arts die het recent attest opstelde al een jaar niet meer gezien. Dat hij u in het verleden grondig heeft onderzocht (CGVS II, p. 9), doet hieraan geen enkele afbreuk. Dat de desbetreffende arts in zijn attest stelt dat u door uw migraine soms dagenlang niet kan werken, terwijl hij u al een jaar niet meer heeft gezien of onderzocht (CGVS II, p. 9-10), is zeer opmerkelijk.

Bovendien blijkt uit de overige Duitse attesten niet hoe vaak u door de arts werd gezien en ontbreken uitgebreide medische verslagen omtrent uw migraine.

- U gewezen op het belang van een attest van een Belgische specialist, stelde u dat migraine een ongeneesbare ziekte is die niet preventief behandeld kan worden (CGVS II, p. 9). Deze uitspraken zijn, zonder dat u een specialist raadpleegde, toch frappant. Uit informatie blijkt dat er voor migraine immers wel preventieve behandelingen voorhanden zijn.

Wat betreft uw overige fysieke klachten:

- U stelt dat u een diagnose kreeg wat betreft uw been, schouder en knie al kent u hiervan de precieze naam niet en wordt u hiervoor niet behandeld omdat de resultaten na onderzoek geruststellend waren. Hoewel u nood heeft aan een verdere behandeling werd hiervoor nog geen nieuwe behandeling vastgelegd (CGVS II, p. 12).
- U verklaart dat u niet kan werken door voorgaande fysieke pijnklachten, maar u baseerde uw oordeel louter op uw eigen inschatting van de pijnklachten. U erkent dat uit de inhoud van de medische verslagen nergens blijkt dat u niet kan werken (CGVS II, p. 12).

- Waar u stelt dat een arts u voorschreef om met een kruk te wandelen en dit vermeld wordt in het door u neergelegde Duitse medisch verslag (CGVS I, p. 11), moet vastgesteld worden dat niet blijkt uit de inhoud van dit document, noch uit de andere door u ingediende medische documenten. U verklaarde in dit verband tijdens uw tweede onderhoud dat u niet in staat bent dit voorschrift uit Duitsland neer te leggen (CGVS II, p. 12).”

Dat verzoeker last heeft van migraine, zijn rug, zijn schouder, zijn knie en zijn maag, wordt aldus niet betwist. De Raad erkent tevens de moeilijke situatie die verzoeker thans leeft, gelet op de situatie in Gaza. Echter blijkt uit het geheel van het administratief dossier en voorgaande vaststellingen niet dat verzoeker psychische of fysieke problemen heeft die een bijzondere kwetsbaarheid tot gevolg zouden hebben die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. De uiteenzetting van verzoeker over het model van Caritas dat de kwetsbaarheid van de individuele vluchteling inschat, werpt hier geen ander licht op. Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijf geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

7. De Raad wijst er verder op dat verzoekers ADET nog geldig is tot 7 juli 2026, hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen. De uiteenzetting in het verzoekschrift over de problemen die voorkomen bij het verlengen van de ADET is aldus niet dienstig.

Verzoeker toont niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging of artikel 4 van het Handvest.

8. De Raad wijst er vervolgens op dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen.

De Raad verwijst hiervoor naar de pertinente motieven van de bestreden beslissing hieromtrent:

“Uit niets blijkt dan ook dat u niet in staat bent om fysiek lichter/ aangepast werk te verrichten in Griekenland. U heeft slechts in beperkte mate inspanningen heeft geleverd om werk te vinden dat aangepast is aan uw medische situatie.

- U verklaarde dat u enkel gedurende twee dagen in Kos en twee dagen op Kreta gewerkt heeft en dat u nadien geen ander werk heeft verricht. Hoewel u aangeeft dat u gezocht heeft naar minder fysiek belastende arbeid, blijkt dat u hiervoor voornamelijk een beroep deed op vrienden die voor u op het internet zochten. Er zijn geen aanwijzingen dat u zelf actief vacatures heeft opgezocht, contact heeft opgenomen met potentiële werkgevers of zich tot organisaties heeft gewend.

Uw verklaring dat functies in kantoren voor u niet haalbaar waren omwille van uw medische klachten werd niet verder onderbouwd (CGVS I, p. 16).

- Voorts gaf u tegenstrijdige verklaringen over de duur van uw werk in Kos en Kreta.

Tijdens uw eerste onderhoud verklaarde u dat u werk vond in Kos, maar na twee dagen werd ontslagen toen men ontdekte dat u ziek was (CGVS I, p. 14). Tijdens uw tweede onderhoud stelde u daarentegen dat u pas na vier à vijf dagen in Kos werd weggestuurd (CGVS II, p. 10). Wat betreft uw werk in Kreta verklaarde u tijdens uw eerste onderhoud dat u twee dagen werkte in de olijvenpluk (CGVS I, p. 14). Tijdens uw tweede onderhoud vertelde u echter dat u pas 's avonds op uw werkplek aankwam en daar een nacht verbleef. U kreeg tijdens die nacht last van migraine, hetgeen door uw baas werd opgemerkt, en de volgende ochtend werd u al naar huis gestuurd (CGVS II, p. 10), waaruit blijkt dat u niet heeft gewerkt.

De tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen over de duur en het verloop van uw werkzaamheden in Kos en Kreta brengen de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent deze tewerkstellingen in twijfel.

- Wat betreft het werk dat u gedurende twee dagen in Kreta in de landbouw heeft uitgevoerd, dient te worden opgemerkt dat u dit werk verrichtte omdat een organisatie dit voor u had geregeld. Hoewel u zich de naam van deze organisatie niet meer herinnert (CGVS I, p. 15; CGVS II, p. 11), blijkt uit niets dat u dergelijke organisaties in de toekomst niet meer zou kunnen inschakelen bij het zoeken naar, in uw geval, aangepast werk. Dat u, nadat u door een werkgever werd ontslagen omdat u ziek was, bij een organisatie terugkoppeling gaf en vervolgens de boodschap kreeg dat u vanwege uw chronische ziekte door geen enkele

werkgever in dienst kon worden genomen, dat het al moeilijk genoeg is voor gezonde mensen en dat het zelfs bij wet verboden zou zijn in Griekenland om chronisch zieken aan te nemen (CGVS II, p. 10-11 en p. 13), is niet aannemelijk. Uit geen enkele bron blijkt dat een dergelijk verbod bestaat. Personen met een chronische aandoening hebben in Griekenland in principe toegang tot de arbeidsmarkt en kunnen aanspraak maken op beschermings- en ondersteuningsmaatregelen. Bovendien had u zelf geen inzicht in de situatie van mensen met een chronische aandoening in Griekenland wat betreft werk (CGVS I, p. 10) en wist u niet meer welke organisatie u de boodschap gaf dat het zo goed als onmogelijk was voor chronisch zieken. U verklaarde nog dat u ook andere organisaties bezocht die u konden helpen met uw werk, maar ook hier kende u geen namen van waardoor uw verklaringen niet meer zijn dan blote beweringen. Dat u de namen niet kent omdat u geheugenproblemen heeft (CGVS II, p. 13), bleek, zoals in deze beslissing reeds aan bod komt, niet uit de door u neergelegde medische documenten.”

“Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoonde.”

Verder haalt u nog aan dat u geen goede medische behandeling ontving in Griekenland en vreest u er geen medicatie te zullen verkrijgen (CGVS I, p. 3; CGVS II, p. 7).

- Eerst en vooral plaatsen uw incoherente verklaringen over de medische zorgen die u ontving in Duitsland, uw verklaringen over de medische zorgen Griekenland eveneens op de helling. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u Duitsland verliet omdat er geen echte zorg is voor vluchtelingen. Ze weigerden u medisch te behandelen (verklaringen DVZ, vraag 33). Op het Commissariaat-generaal verklaarde u dat u een medische behandeling ontving in Duitsland: u ontving medicijnen voor uw migraine en u werd een aantal keer meegenomen met een ambulance (CGVS I, p. 8). U legt tevens een Duits medisch attest neer waaruit duidelijk blijkt dat u medische zorgen ontving in Duitsland en tijdens uw tweede onderhoud benadrukt u de goede en lange behandeling die u er kreeg (CGVS II, p. 6-7 en p. 9).
- In het licht van voorgaande vaststellingen moeten uw verklaringen over de medische hulp in Griekenland kritisch worden bekeken. Hoewel u stelt dat u in Griekenland onvoldoende medische hulp heeft ontvangen voor uw gezondheidsproblemen, blijkt uit uw eigen verklaringen dat u wel degelijk toegang heeft gehad tot medische zorgen. Zo had u toegang tot pijnstilling voor uw migraine en wanneer u naar het ziekenhuis ging voor uw knie, kreeg u pijnstillers en werd u door een arts onderzocht. Uit uw verklaringen blijkt dat u beperkte inspanningen heeft geleverd om toegang te verkrijgen tot medische hulp in Griekenland. U gaf aan dat u niemand kon vinden die u kon helpen om uw medische noden uit te leggen. U verklaarde dat u een medische organisatie bezocht die mogelijks kon helpen, maar ook daar kreeg u te horen dat u ook zelf geld diende te betalen. U bent bovendien niet in staat de naam van de organisatie te vermelden waar u zich zou hebben aangeboden. U verklaarde tevens dat ze u ondanks uw AMKA niet wou helpen in het ziekenhuis omdat u geen geldige gezondheidsverzekering had (CGVS I, p. 3 en p. 11-12; CGVS II, p. 11-12), hetgeen niet strookt met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt.”

“Verder verklaarde u dat u maanden dakloos was in Griekenland en vreest u ook in de toekomst zonder huisvesting te vallen (CGVS, p. 3; CGVS-vragenlijst, ingevuld op DVZ, vraag 3.4). De volgende vaststellingen plaatsen uw verklaringen/ vrees echter in een ander daglicht.

- Uw verklaringen over de duur en omstandigheden van uw verblijf in Griekenland zijn onderling tegenstrijdig en laten niet toe duidelijk beeld van uw verblijfssituatie te krijgen na het verlaten van het opvangcentrum in Kos. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u eind mei 2023/begin juni 2023 in Griekenland aankwam en gedurende drieënhalve maand in het opvangcentrum van Kos verbleef. Vervolgens sliep u volgens diezelfde verklaring 20 dagen aan de kust in Kos en verbleef u nog 15 à 20 dagen op Kreta. Gelet op uw vertrekdatum op 27 oktober 2023 (verklaring DVZ, vraag 33), verbleef u aldus slechts anderhalve à twee maanden buiten het opvangcentrum. Op het Commissariaat-generaal verklaarde u daarentegen dat u gedurende 45 dagen in het opvangcentrum verbleef en vier en een halve maand dakloos was in Griekenland en sliep op stranden en aan de kust (CGVS I, p. 3). Verder verklaarde u dat u na uw vertrek uit het kamp enkele dagen in een studio verbleef, vervolgens één week in Athene woonde, en daarna naar Kreta reisde, waar u tien dagen verbleef bij uw broer en nadien tien dagen bij andere Palestijnen in een gemeenschapshuis (CGVS I, p. 14). Aangezien u in totaal slechts vijf maanden in Griekenland verbleef, is dit onmogelijk.
- Voorts verklaarde u nog dat u in Kreta organisaties benaderde met als doel om uw huisvestingssituatie te verbeteren. U kon de namen van de organisaties waarbij u zich naar eigen zeggen heeft aangemeld, echter niet meedelen (CGVS I, p. 14-15). Dat dit volgens uw advocaat expliciet kadert in uw geheugenproblematiek, bleek niet uit uw medische documenten (zie supra).
- Tot slot stelt het Commissariaat-generaal vast dat u in Griekenland, alsook nu in België, contact onderhield/ onderhoudt met familieleden, waaronder uw broer en neef die in Griekenland wonen (CGVS I, p. 6-7; CGV II, p. 7) en bij wie u ook tijdelijk onderdak vond. Het is dan ook moeilijk te begrijpen dat u nadien desalniettemin op straat moest verblijven. Daarenboven verklaarde u dat u Athene op eigen initiatief verliet om naar Kreta te gaan, omdat u meende daar sneller documenten te kunnen verkrijgen (CGVS I, p. 14). Dat u vrijwillig een

tijdelijke verblijfssituatie in Athene verlaat voor een zogenaamd onzekere situatie op straat in Kreta, roept bijkomende vragen op, zeker in het licht van uw verklaringen omtrent uw medische toestand (zie supra) (CGVS I, p. 14– 15). Uit dergelijke verklaringen kan er geenszins een oprechte wil en intentie om in Griekenland een duurzaam en toekomstig leven uit te bouwen.

In het licht van bovenstaande elementen kan het Commissariaat-generaal dan ook niet aannemen dat u alle redelijke inspanningen heeft geleverd om uw verblijfssituatie in Griekenland op een structurele wijze aan te pakken.

Vervolgens is het bijzonder eigenaardig dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken, ofschoon er u gevraagd werd een overzicht te geven van alle feiten die tot uw vlucht uit Griekenland hebben geleid, met geen woord repte over problemen met de Griekse autoriteiten. U vertelde dat u door de politie werd weggejaagd of straat, maar nergens vertelt u dat de politie u heeft geslagen, noch maakt u gewag van problemen met de autoriteiten (CGVSvragenlijst, vraag 3.5 en 3.6). U bevestigde dit ook tijdens uw persoonlijk onderhoud (CGVS I, p. 16). Pas nadat u expliciet werd bevraagd naar eventuele andere handelingen van de politie, verklaarde u alsnog dat u tweemaal zou zijn geslagen. De verklaring die u gaf nadat u werd gevraagd waarom u deze incidenten niet had vermeld, is onvoldoende. U gaf aan dat u de vraag bij de Dienst Vreemdelingenzaken verkeerd had begrepen en dacht dat er werd gepolst naar eventuele misdrijven die u zelf jegens de autoriteiten had gepleegd. Nochtans werd u uitdrukkelijk gevraagd of u problemen had gehad met de Griekse autoriteiten, waarbij u de kans kreeg om in alle vrijheid te verklaren welke moeilijkheden u ondervonden had. Wat er ook van zij, u heeft nooit formeel melding gemaakt van deze problemen (CGVS I, p. 17).

Tenslotte kan er op gewezen worden dat uit uw verklaringen blijkt dat u in het verleden en heden kan terugvallen op verschillende hulpbronnen.

- Uit uw verklaringen van het eerste persoonlijk onderhoud blijkt dat u in Griekenland over een sociaal netwerk beschikt, bestaande uit onder meer uw broer en uw neef, met wie u nog steeds contact onderhoudt (CGVS I, p. 4, p. 6–7 en p. 14; CGVS II, p. 7) en van wie u steun kan krijgen in de toekomst.*
- Uit uw verklaringen blijkt dat u tijdens uw verblijf in Griekenland meerdere malen financiële steun heeft ontvangen van diverse personen binnen uw directe en ruimere sociale kring. Zo verklaarde u dat u geld kreeg van uw broer en vrienden uit het opvangkamp om een paspoort aan te vragen, alsook van vrienden om medicatie aan te schaffen. Daarnaast verklaarde u dat u in Kreta geld ontving van lokale bewoners – meer bepaald oude dames – om onder meer uw haar te laten knippen en voedsel te kopen. Tot slot gaf u aan dat uw neef, die in het Verenigd Koninkrijk verblijft, u financieel heeft ondersteund om uw reis naar België te bekostigen (CGVS I, p. 7–8, p. 13 en p. 15). Deze verklaringen wijzen erop dat u toegang had tot financiële steun, afkomstig van verschillende bronnen.*
- In het licht van bovenstaande inkomensbronnen, is het bijzonder vreemd dat u naliet zich te registreren als dakloze, wat een financiële steun zou opleveren, louter en alleen omdat u éénmalig tachtig euro moest betalen om een bankrekening te openen (CGVS II, p. 4-5, 11).*
- In België slaagde u er in om uzelf vier en half maanden staande te houden in afwachting van een opvangcentrum: u kon meestal logeren bij familie of vrienden (CGVS II, p. 8).*

Uit niets blijkt dat u bij terugkeer naar Griekenland niet opnieuw net zoals in het verleden door uw netwerk (al dan niet vanuit België) zou gesteund worden. U slaagde er bovendien in om ook in Griekenland zelfstandig stappen te ondernemen om uw leven vorm te geven. Zo slaagde u erin om op eigen initiatief administratieve stappen te zetten voor het verkrijgen van uw Griekse verblijfsdocumenten, waaronder uw ADET en uw Grieks paspoort en u reisde naar Kreta voor het afhalen van deze documenten (CGVS I, p. 14).”

Gelet op wat voorafgaat maakt verzoeker dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hij kan niet overtuigen of aantonen dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om er huisvesting of tewerkstelling te vinden. Op grond hiervan kan dus niet worden besloten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Hij moet, gelet op de voorgaande vaststellingen, in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in zijn levensonderhoud te voorzien.

9. Waar verzoeker gewag maakt discriminatie en racisme, moet worden bemerkt dat hieruit evenmin kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten,

kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie, hoe betreuenswaardig dit ook is. Dit leidt niet tot het besluit dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland.

10. Hoewel de beschikbare informatie aldus getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht komt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

11. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt in casu gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.

2. Een verzoek tot horen na een beschikking op grond van artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet heeft uitsluitend tot doel mee te delen dat men zijn standpunt alsnog op de terechtzitting wil uiteenzetten. Die vraag biedt verzoeker echter geenszins de mogelijkheid nieuwe middelen of argumenten aan te voeren.

Het gaat er enkel om dat de betrokkene die daarom verzoekt de mogelijkheid krijgt zijn standpunt op de terechtzitting uiteen te zetten indien hij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen argumentatie (RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; RvS 29 oktober 2013, nr. 10.017 (c)). Een verzoek tot horen dient niet om het verzoekschrift uit te breiden, en kan en mag derhalve niet als dusdanig worden gebruikt.

Andere in de vraag tot horen neergeschreven opmerkingen en argumenten dan de loutere vraag om naar aanleiding van de beschikking 39/73 van de Vreemdelingenwet te worden gehoord op zitting, zijn om die reden niet dienstig, nuttig of ontvankelijk.

3. In zijn aanvullende nota van 27 februari 2026 stelt verzoeker dat de redelijke termijn werd overschreden bij het nemen van de bestreden beslissing, evenals het rechtszekerheidsbeginsel werd geschonden. Dit betreft een nieuw middel dat niet tijdig werd ontwikkeld in het verzoekschrift (artikelen 39/57 en 39/69 van de Vreemdelingenwet) en kan bijgevolg niet dienstig worden aangevoerd middels een aanvullende nota die slechts de mogelijkheid biedt om nieuwe elementen ter kennis te brengen (artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet).

4.1. Verzoeker blijkt niet specifiek of concreet een motief van de beschikking te bekritisieren. Bijgevolg brengt hij geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

4.2. De algemene situatie van begunstigden van internationale bescherming in en bij terugkeer naar Griekenland wordt niet anders beoordeeld aan de hand van de informatie die verzoeker via de aanvullende

nota heeft aangebracht. Hoewel het AIDA/ECRE-rapport van september 2025 actueler is en de aanvullende nota nog andere gegevens bevat dan de informatie die eerder voorlag bij de kennisgeving van de beschikking, laat deze landeninformatie evenwel niet toe te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij een terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover (zouden) staan en een verdere individuele beoordeling niet meer nodig is.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is verder niet dienstig bij gebrek aan precedentwerking.

4.3. De persoonlijke situatie van verzoeker als Griekse statushouder wordt beklemtoond, waarbij louter wordt verwezen naar het kwetsbaar profiel, maar de Raad is van oordeel dat hiermee voldoende rekening werd gehouden, zoals reeds geduid in de voormelde beschikking.

5. In zoverre verzoeker betoogt dat hij naar België wil om een beter leven op te bouwen, merkt de Raad op dat verzoeker met dit betoog aanstuurt op een onderzoek naar de toekenning van een verblijfsstatus om andere redenen dan de behoefte aan internationale bescherming in de zin van artikel 1, § 1, 16°, van de Vreemdelingenwet, namelijk op discretionaire basis, uit mededogen of op humanitaire gronden (*cf.* HvJ 18 december 2014, nr. C-542/13, punt 46), maar dit valt buiten de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad.

6. Verzoeker brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, in deze stand van zaken geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

7. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 21 januari 2026 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoeker heden geen elementen naar voor waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig maart tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP